

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobce: P. M. T.**, zastoupen Mgr. Milanem Schubertem, advokátem, se sídlem Mírové náměstí 157/30, Litoměřice, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 6. 2007, č. j. 32 Az 54/2006 - 23,

takto:

- I.** Kasační stížnost se **odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna žalobcova ustanoveného zástupce, advokáta Mgr. Milana Schuberta, se **určuje** částkou 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 4. 10. 2006, č. j. OAM - 908/VL - 20 - K04 - 2006, žalovaný neudělil žalobci (dále jen „stěžovatel“) mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Toto rozhodnutí napadl stěžovatel žalobou ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem blíže označeným v záhlaví tohoto usnesení zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, kterou následně doplnil prostřednictvím ustanoveného zástupce. Konkrétně v ní uplatnil kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), jejichž naplnění spatřuje především v tom, že se žalovaný ani krajský soud nesnažili správně porozumět jeho tvrzením ohledně důvodů opuštění vlasti kvůli problémům se satanem. Pro jazykovou bariéru a stěžovatelovy jazykové znalosti došlo k jeho naprostému nepochopení, přičemž šlo o přirovnání satana ke státní moci, která se nakonec zmocnila i jeho domu a veškerých dokladů prokazujících totožnost. Proto došlo k přehlédnutí rozhodující skutečnosti, totiž že stěžovatel byl v Senegalu pronásledován za uplatňování svých politických práv a svobod, a to jako aktivní člen

Revoluční demokratické strany Senegal. Za satana označil státní orgány a z tohoto důvodu byl nepochopen, což vneslo zmatečnost do celého průběhu správního řízení. Stěžovatel rovněž uvedl, že žalovaný ani krajský soud nemohou při rozhodování v dané věci ohledně politické a bezpečnostní situace v Senegal vycházet ze zpráv z roku 2002 a 2006. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti popřel její oprávněnost, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí tak napadený rozsudek byly vydány v souladu s právními předpisy. V podrobnostech odkázal na obsah správního spisu, přičemž poukázal zejména na nevěrohodnost stěžovatelových tvrzení, a proto setrval na svém rozhodnutí. Pokud jde o tvrzené přirovnání senegalských státních orgánů k satanovi a obavu z pronásledování pro uplatňování politických práv považuje žalovaný za novum neuplatněné v předchozím řízení a zároveň poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Azs 261/2005 - 61. Z výše uvedených důvodů navrhuje zamítnutí kasační stížnosti pro její nedůvodnost.

Kasační stížnost podal účastník řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel je zastoupen advokátem a v kasační stížnosti uplatňuje důvody kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., kasační stížnost je s výjimkou níže uvedenou přípustná.

Po konstatování přípustnosti se Nejvyšší správní soud dále ve smyslu § 104a s. ř. s. musel zabývat otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.

b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Stěžovatel žádné argumenty pro případné konstatování přijatelnosti sám nepředložil. Při hodnocení kritérií přijatelnosti je východiskem Nejvyššího správního soudu především zjištění, zda dosavadní judikatura dostatečně a jednotně odpovídá na soubor otázek přednesený v kasační stížnosti.

Z obsahu správního spisu Nejvyšší správní soud především zjistil, že stěžovatel již v roce 2000 žádost o azyl v České republice podal, řízení o ní bylo zastaveno a následné soudní řízení pravomocně ukončeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2003. Opakovanou žádost stěžovatel podal dne 7. 8. 2006, přičemž za důvod označil potíže se satanem, který vnikl do základů domu, v němž v D. bydlel. V průběhu pohovoru mj. uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany či organizace, proti svému návratu do Senegalu nic nemá. Žalovaný se jej dotazoval na četné rozpory ve výpovědích k první a druhé žádosti. Ty stěžovatel označil za nepodstatné, popřípadě konstatoval, že nyní již má životní zkušenosti, které dříve neměl. V Senegalů má ženu a syna. Se slovenskou přítelkyní má dvě dcery, ona mu však znemožňuje se s nimi vídat, a proto ji stěžovatel považuje za ďáblíci.

V žalobě ke krajskému soudu stěžovatel toliko napadl, že pohovor nebyl veden tak, aby on položeným otázkám porozuměl, což způsobilo nemožnost zjištění důvodů jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný se nesnažil vysvětlit, co myslí sděleními ohledně satana a ďáblíci. Tato sdělení měla dle jeho názoru vést jednak k odbornému posouzení jeho osoby a jednak ke zvážení důvodů pro udělení mezinárodní ochrany z humanitárních důvodů. Krajský soud v rozsudku blíže označeném v záhlaví tohoto usnesení zejména konstatoval, že žalovaný vedl pohovor standardním způsobem a pokládal otázky tak, aby byly zjištěny všechny podstatné skutečnosti. Byl to naopak stěžovatel, kdo svými neurčitými odpověďmi a ve vztahu k předchozí žádosti též rozpornými odpověďmi učinil svou výpověď nevěrohodnou. Rozhodnutí žalovaného krajský soud vyhodnotil jako zákonné a správné.

Vzhledem k výše uvedenému je Nejvyšší správní soud nucen především konstatovat, že námitku stěžovatelova pronásledování pro jeho politické přesvědčení stejně jako námitku směřující proti užitým informacím o zemi původu musí v souladu s § 104 odst. 4 s. ř. s. odmítnout, neboť ani jedna z nich nebyla učiněna v řízení před krajským soudem, ač učiněna být mohla.

Jedinou námitkou přípustně učiněnou tak zbývá námitka směřující proti způsobu, jakým byl pohovor se stěžovatelem veden a jak byly zjišťovány důvody jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V této souvislosti musí Nejvyšší správní soud především odkázat na svůj rozsudek ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Azs 14/2003 - 66 (dostupný na www.nssoud.cz), v němž konstatoval, že správní orgán v řízení o azyl musí umožnit žadateli o azyl sdělit všechny okolnosti, které považuje pro udělení azylu za významné, avšak není jeho úkolem předestírat důvody, pro které je azyl obvykle poskytován.

Rovněž tak otázkami věrohodnosti a rozsahu dokazování ze strany žalovaného se Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval (příkladmo lze uvést například rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 6 Azs 386/2004 - 40, dostupný na www.nssoud.cz), přičemž v nyní

přezkoumávaném případě krajský soud ve svém rozsudku z rámce dosavadní konstantní judikatury nijak nevybočil.

Nejvyšší správní soud proto neshledal žádný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut. Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti usnesením Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 32 Az 54/2006 - 41 ze dne 15. 7. 2007 ustanoven zástupcem advokát Mgr. Milan Schubert. Přestože ustanovený zástupce nereagoval na výzvu soudu, aby sdělil, jaké úkony po svém ustanovení učinil a zda je plátcem DPH, Nejvyšší správní soud zástupci přiznal podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměnu ve výši 1 x 2100 Kč, za úkon právní služby spočívající v sepsání doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a dále náhradu hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč za jeden úkon podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem 2400 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu